

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conversio Peccatoris, Seu Modus quo Peccator communiter resurgit ad justitiam.

Lefelon, Antoine

Bruxellis, 1675

§. 5. Etiam justis necessaria ipsis gratia est imploranda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9433

In Psal. 4. Pœnitent. v. miserere.
 4. modi peccatorem alloquitur: *Agnosce interius vulnerate medicum tuum, & ei peccatorum tuorum vulnera detege: audiat cordis tui gemitum, cui omne patet cogitationis arcanum: moveant illum lacrymæ tuæ, & quadam illum importunitate querendi semper ad eum alta de profundo cordis suspiria educito: perveniat ad eum dolor tuus, ut dicatur etiam tibi: transtulit Dominus peccatum tuum.* Vides hinc, Lector, alium esse istius eruditi ac S. Ecclesiæ Doctoris sensum, & aliam hujus Appendicis Doctrinam: ait enim num. 55. *Addo quod non sit opus instanter petere id quod Christus ultrò offert, invitans nos multis locis ad pœnitentiam.*

§. V.

Etiam justis necessaria ipsis gratia est imploranda.

HOc autem omnino improbabiliter dici, vel hinc apparet, quod nec justis ad cavenda peccata, justèque vivendum necessaria gratia sic sit oblata. Docet hoc Romanus Pontifex S. Innocentius, tantus vir, ut ejus jam demortui dictis nec Cœlestius ausit refragari, & Papæ Cœlestino adversus Semipelagiano-

Aug. l. 2. de pec. orig. c. 7. l. 2. ad Bonif. c. 3.

gianorum controversias fatis fuerit doctrinam ejus producere. Hic ergo S. Pontifex Carthaginensi rescribens Concilio: *Nisi magnis precibus, inquit, gratia in nos implorata descendat, nequaquam terrena labis & mundani corporis vincere conemur errores, cum pares nos ad resistendum, non liberum arbitrium, sed Dei solum facere possit auxilium.*

Est epist. 91

inter epist.

August.

Est epist. 93

Et iterum Patribus in Milevitano Concilio congregatis litteras dirigens: *Quam (Dei gratiam) necesse est, inquit, etiam restituta nobis status pristini libertate queramus:*

Epist. ad

Episc. Gall.

cap. 9.

quippè nec alias Diaboli machinas, nisi eadem possumus juvante vitare: Et ex eodem refert & approbat Pontifex Cœlestinus: Quod ergo, ait, tempus intervenit, quo ejus non egeamus auxilio? in omnibus igitur actibus causisque,

Ephes. c. 6.

vers. 12.

cogitationibus, motibus adjutor & protector orandus est: superbum est enim, ut quidquam sibi humana natura presumat, clamante Apostolo: non est nobis colluctatio adversus carnem & sanguinem, sed contra principes & potestates aëris hujus, contra spiritalia nequitie in cœlestibus. Hinc inter secundæ Arausicanæ Synodi definitiones, decima est: Adjutorium Dei etiam renatis ac sanctis semper est implorandum, ut ad finem bonum pervenire vel in bono possint opere perseverare. Propter quod hac ratione à Tridentinis Patribus dictum est Sessio-

ne

ne 6. Justificatis impossibilia non præcipi, quia Deus jubendo monet facere, quod possis, & petere quod non possis, & adjuvat ut possis: in ejus enim bonitate præparatum nobis auxilium est, quod nemini debitè & ut oportet petenti denegatur. Hinc S. Leo Deum inducit momentem: *Me diligite & ab iis, quæ mihi displicent, abstinete: facite quod amo, amate quod facio. Et cum videtur esse difficile quod jubeo, ad jubentem accurrite: ut unde datur præceptum, præstetur auxilium. Non negabo opem, qui tribui voluntatem.* Hoc Ecclesia observat, dum ex Christi Magisterio non solum ab incipientibus, sed & à provec-tissimis hujus vitæ sanctis, indies Deo supplicatur & dicitur: *Et ne nos inducas in tentationem.*

*Ser. 9. de
Iejun. 7.
mens.*

§. V. I.

Concluditur Dei gratiam præcipuè à peccatoribus debere implorari.

PLacet huic Authori, quod ultrò offertur, non opus esse instanter petere. Ecce quæ justis & sanctis etiam pro necessario adjutorio opus fit orationis instantia: *Magnas preces requirit Innocentius, in omnibus actibus, causis, cogitationibus.*